

گزارش

روایت ایرانیان خارج از کشور از روزهای بر اضطراب در وطن و نگرانی از وضعیت خانواده‌هایشان

در غربت تنهاتر شدیم

مهاسکسوی

صدای انفجار، دود و تغییر رنگ آسمان، در ایران تا چند روز پیش به اتفاقی روزانه تبدیل شده بود. در این شرایط ایرانی‌ها نگران کشور، مردم و خاکشان هستند؛ حتی اگر کیلومترها دورتر از خاکشان نفس بکشند. مهاجران ایرانی که در اقصی نقاط این کره خاکی به سر می‌برند، هرکدامشان چندین سال یا حتی دهه‌ها را دورتر از کشور خود گذرانده‌اند و این روزها، در شرایطی که قطعی اینترنت بین‌المللی سبب شده امکان گفت‌وگو و تماس با خانواده خود را به فرار گذشته نداشته باشند، روزها را زیر سایه هولناک نگرانی بگذرانند؛ نگرانی عزیزانشان در ایران. آسیب به زیرساخت‌های کشور و مردمی که نمی‌شناسند اما با آنها میلیون‌ها ژن مشترک دارند و آنها را «هم‌وطن» صدا می‌زنند. این گزارش حال و روز تعدادی از مهاجرانی ایرانی در کشورهای مختلف را در دوره قبل از آتش‌بس روایت می‌کند.

من را در ایران دفن کنید

«آرامش مردم اینجا آرام می‌دهد؛ این را مژده» می‌گوید که ۱۰ سالی می‌شود به آلمان مهاجرت کرده است. او با بغضی که یک لحظه هم قطع نمی‌شود، ادامه می‌دهد: «از زمان حمله آمریکا و اسرائیل به ایران دیگر نمی‌توانم با همکاران آلمانی‌ام غذا بخورم و حرف بزنم؛ از آدم‌هایی که ندغدغه‌شان ندغدغه من نیستند و زندگی روتین خود را دارند فراری‌ام». او درباره نظر خارجی‌ها درمورد این جنگ می‌گوید: «آنها ما می‌گویند ایران من مثل افغانستان، عراق و سوریه می‌شود. اما من جواب می‌دهم که ایرانی‌ها فرق دارند، ما عاشق وطن‌مان هستیم. «مژده» خود را شیفتهٔ ایران می‌داند و می‌گوید پس از تجربه جنگ ۱۲روزه پیش از همیشه به این شیفتگی و عشق بی‌حدوحصر پی برده است: «برای من تمام خاک ایران عزیز است. این رنجی که می‌کشیم از رشنمد است. کسی که وطن ندارد هویت ندارد. من هیچ‌وقت آلمانی نمی‌شوم و چه‌باید هم همین‌طور. بعد از شروع جنگ به همسر آلمانی‌ام گفتم اگر جانم را از دست دادم، جنازهام را در ایران دفن کند؛ باید برگردم به خاک خودم». مژده بیماری خودایمنی دارد و بعد از حمله به ایران، سلامتی‌اش به‌دلیل استرس بالا، به وضوح بدتر شده است. او با اشاره به بیماری‌اش می‌گوید: «با اینکه رو به بهبود بودم اما به‌تازگی راه‌رفتن برایم سخت شده و کند حرکت می‌کنم. ابروها و مژه‌هایم هم شروع به ریختن کرده‌اند. همه چیز مثل یک تابوس است.» او در نهایت حشش به ایران را در دو بیت شعر بیان می‌کند: «آز آغوش بی‌اندازه هستی، برای بستر تنهایی من/ من از چشم تو می‌بینم جهان را، تو ای آینه بنیایی من».

در غربت تنهاتر شدیم

«رامین» ۴۶ساله است و بیش از ۲۰ سال است در اسپانیا زندگی می‌کند. او با تمام خانواده‌اش در جواتی به خارج از کشور مهاجرت کرده؛ بنابراین کسی را در ایران ندارد که نگران ارتباط‌گرفتن با آنها باشد. رامین دوستانی از قشرهای مختلف دارد که به‌تازگی و با شروع جنگ با برخی از آنها مجبور به قطع ارتباط شده است؛ قطع ارتباطی که برای او تجربه جدیدی از زندگی را ساخته است. «یادم نیست آخرین بارِکی با مادرم صحبت کردم»؛ «آوا» سه سال است به ایتالیا مهاجرت کرده و دانشجوی است. او از دلپه‌راهی که این روزها تحمل می‌کند، می‌گوید: «آخرین باری که با مادرم درست و حسابی به حرف زدم را به خاطر نمی‌آورم. منظم کسی از داخل ایران، شناسی به نت خودش تا احوال خانواده‌ام را بپرسم». او ادامه می‌دهد: «دانشجویان به دنبال ایلکیشن‌های مختلفی هستند تا شاید بتوانند لحظه‌ای با خانواده‌شان تماس بگیرند. ضمن اینکه تمام این برنامه‌هایی که برای تماس‌گرفتن با خانواده‌هایمان داریم پولی است و به خاطر آن هزینه قابل توجهی به ما و خانواده‌هایمان تحمیل می‌شود. اما چاره‌ای نداریم.» آوا که از داخل ایران با روان‌داگر و استاد برنامه‌نویسی‌اش در ارتباط بوده، حالا تماس با آنها را هم از دست داده است. او توضیح می‌دهد: «هزینه تریایبست و کلاس‌های برنامه‌نویسی در ایتالیا بسیار بالاست، برای همین من از طریق آنلاین در ایران با تریایبست در ارتباط بودم. با قطعی اینترنت ایران، دیگر استفاده از این گزینه‌ها هم برایم ممکن نیست.»

گناه دوربودن از وطن

«فریده» از اهالی شهرهای جنوب غربی ایران است که در جنگ هشت‌ساله ایران و عراق، زیر بمباران دشمن زندگی کرده بود. او حالا و بعد از گذشت چندین دهه در حالی که ساکن هلند است، شرایط فعلی را با آن‌روزها مقایسه می‌کند: «من تجربه جنگ را دارم؛ اولی سال‌ها پیش در وطن و حالا اینجا در هلند و دور از وطن. باید اعتراف کنم حسی که امروز تجربه می‌کنم بسیار سخت‌تر است؛ زیرا از عزیزانم دور هستم و نگران احوال آنها. همچنین گاهی احساس گناه عجیبی هم به سراغم می‌آید؛ گناه دوربودن، انگار بخشی از من هنوز آنجاست و آنجا ایستاده‌ام، دور از خیابان‌هایی که می‌شناسم. دور از مردمی که زبان نگاهشان را می‌فهمم؛ و فقط می‌توانم نگاه کنم، فکر کنم و نگران باشم. مهاجرت فاصله می‌آورد، اما درد را کم نمی‌کند. گاهی حتی آن را عمیق‌تر می‌کند.» «فریده» مخالف جنگ است و امیدوار به آینده، این امید را حتی در صدای او می‌توان حس کرد وقتی می‌گوید: «جنگ همیشه انسان را می‌بازد، حتی وقتی کسی ادعا می‌کند که پیروز شده است. با این حال هنوز چیزی در من زنده است؛ امید. امید، به روزی که ایران به صدای انفجار، بلکه با صدای زندگی شناخته شود. روزی که مردم‌ش بتوانند بدون ترس، فقط زندگی کنند.»

فقط می‌خواهم صدای مردمم باشم

دره هشت سال می‌شود که «نیمیا» از ایران مهاجرت کرده است. مقصد اولیه او پاریس بود اما نتوانست در آنجا بماند. ساحل را بیشتر دوست داشت و همین شد که کارش را تغییر داد و به جنوب اسپانیا رفت تا به قول خودش «در آرامش دریا زندگی کند». زندگی برای او اما مسیر دیگری ساخته بود: «آدم با خودش فکر می‌کند که اگر به جایی برود که شرایط بهتر باشد، زندگی هم بهتر می‌شود. اما وقتی دور می‌شود می‌فهمد که دوری بهترین راهکار نیست. دو سال اول خوب بود اما به مرور مهاجرت روی قلمم سنگینی کرد و با هر خبر بدی که از ایران می‌رسید، راه نفس‌کشیدن در اینجا سخت و سخت‌تر می‌شد.» او حالا در روزهای جنگ، بدترین دوران عمرش را سپری می‌کند: «وقتی در تصادف رانندگی خواهر کوچکم را از دست دادم فکر می‌کردم دیگر زندگی بدتر از این نخواهد شد، اما حالا فهمیدم که چرا همیشه بدتر از بد هم وجود دارد. تماشا‌ی مردم کشور زیر موشکیارن بدترین بدی است که ممکن بود در جهان رخ دهد». برای همین هم همه توان نیما متمرکز بر انتشار صدای مردم ایران است: «در این مدت خیلی فکر کردم که چه کاری از دستم برمی‌آید، به‌خصوص که اینترنت بین‌المللی قطع است و نمی‌توانیستم صدای آنها را درست بشنوم. در نهایت به این نتیجه رسیدم که باید تمام توانم را بر صدای مردم کشورم متمرکز کنم. صدای آنها باشم و دست‌کم در فضای پیرامونی خودم، به بزواک حرف‌های آنها بپردازم.»

گزارش «شرق» از آنچه بر گروهی از بیماران صعب‌العلاج برای درمان و تهیه داروهایشان در جنگ اخیر گذشت

زخم جنگ بر صورت بیماران

نسترن فرخه

آتش بیماران به‌ویژه بیماران خاص برای تهیه داروهایشان و ادامه درمان، در دوره جنگ شعله‌ور شده است؛ با اینکه سازمان غذا و دارو و وزارت بهداشت خیر از آرامش در بازار دارو می‌دهند، اما آن‌طور که بیماران می‌گویند، هم داروها افزایش قیمت درخور توجهی داشته‌اند، هم در بخش‌هایی برای گرفتن درمان با مشکل مواجه شده‌اند و هم اینکه برخی از داروها با کمبود مواجه شده است؛ به‌ویژه برای بیماران هموفیلی. بیماران دیالیزی، تالاسمی، مبتلایان به سرطان و بیماران هموفیلی ازجمله گروهی هستند که در بحران جنگ، خودشان هم دچار بحران مضاعفی شده بودند.

نگرانی برای تهیه دارو

بیماران مبتلا به سرطان، قبل از شروع جنگ هم با کمبود و گرانی دارو روبه‌رو بودند و حالا این روزها نگرانی‌شان برای تهیه دارو بیشتر هم شده است. خانواده این بیماران از روزهای آتش‌بس می‌گویند که مشخص نیست شرایط چقدر سخت‌تر شود، مثل مسعود که دوره شیمی‌درمانی خواهرش با جنگ تلاقی پیدا کرده بود و سختی‌های زیادی تحمل شد؛ «قبل از شروع جنگ هم ما برای تهیه داروها، با مشکل مواجه بودیم. مشکل اصلی ما تهیه داروهای خارجی بود، چون داروهای ایرانی برای بیمار ما عوارض داشت. از طرفی هزینه داروهای خارجی هم مشخص است، اما در این روزها، قیمت داروهای مورد نیازمان چهار تا پنج برابر شد و در کنارش این داروها پیدا هم نمی‌شوند.» او می‌گوید که مشکلات بیماران مبتلا به سرطان بسیار زیاد است و در شرایط جنگ بیشتر هم شده است: «برای مثال هر جلسه شیمی‌درمانی برای بیمار ما حدود صد تا ۱۵۰ میلیون تومان می‌شود که هر دو هفته یک بار باید این هزینه‌ها را پرداخت کنیم. با اینکه بیمار ما بیمه تکمیلی دارد ولی از ادامه تاکنون هنوز بیمه با ما تسویه نکرده است. همه اینها برای خانواده‌ها فشار است.» به گفته او، برخی از داروخانه‌ها از فروش داروها خودداری می‌کنند، درحالی‌که دارو را در قفسه‌های‌شان دارند: «بارها برای تهیه دارو به برخی از داروخانه‌ها رفتم و نتوانستم دارو تهیه کنم ولی همان موقع وقتی از طرف فردی آشنا اقدام کردم، دارو را به من دادند. همه اینها در زمان جنگ بدتر هم شده است. مثلاً چون خون این بیماران رقیق می‌شود، باید آمپول‌های سه‌ماهه‌ای تزریق کنند تا عادت ماهانه آنها عقب بیفتد. این دارو را نوبت قبل، کمتر از یک میلیون تومان تهیه کرده بودیم و سه روز قبل برای همان آمپول سه‌میلیون خرده‌ای پرداخت کردیم. همه اینها مشکلات عیانی است که هر فردی نصف یک روز به داروخانه‌های مهم سطح شهر برود، متوجه سردرگمی آدم‌هایی که آنجا در رفت‌وآمد هستند، می‌شود.»

بیماران تالاسمی و اضطرابی که در جنگ بیشتر شده

روز اول جنگ، هلیای ۱۲ساله از مادرش پرسید: «تزریق خون من چه می‌شود؟». لیلی مادر این دختر خردسال مبتلا به تالاسمی است. او ۴۰ روزی را روایت می‌کند که همه خانواده نگران دریافت خون دخترشان بودند: «همه‌ما از روز اول فقط به دریافت خون هلیا فکر می‌کردیم ولی اینکه خودش هم این نگرانی را به زبان آورد، واقعاً برای همه ما سخت بود. حتی پیش از شروع جنگ هم برای تهیه دارو، به‌ویژه خارجی آن مشکل داشتیم. خانه ما در محله‌ای است که مرتب مورد حمله قرار می‌گرفت و برای همین ما به شهرستانی در مرز و نزدیک آذربایجان رفتیم. دختر ما هر ماه باید خون دریافت کند و برای دریافت خون فروردین‌ماه، از مراکز تهران، مرکزی برای بیماران تالاسمی در تبریز را معرفی کردند. ما هر بار دو کیسه خون دریافت می‌کنیم ولی این مرکز به ما اعلام کرد با توجه به شرایط جنگی، فقط یک کیسه خون می‌دهد. بعد از بی‌نتیجه‌ماندن پیگیری‌های فراوان برای تهیه خون از شهرهای دیگر، مجبور شدیم برای تهیه خون، هزار کیلومتر طی کنیم و به تهران بازگردیم. با توجه به شرایط جنگی، بیمارستان مفید بسیار شلوغ بود. در همان سالنی که ما همیشه تزریق را انجام می‌دهیم، دو تا سه برابر جمعیت حضور داشت. به شکلی که به دلیل شلوغی تخت و صندلی‌ها برای دریافت خون، هیچ کودکی همراه نداشت. دختر ما پنج ساعت روی صندلی چوبی سخته نشسته بود تا دریافت خونش تمام شود، درحالی‌که باید حتماً روی تختی دراز می‌کشید. تمام نگرانی ما دریافت خدمات درمانی برای بیمارمان است.»

در برخی استان‌ها به تهرانی‌ها خدمات نمی‌داند

تزریق منظم خون برای بیماران تالاسمی حیاتی است. یونس عرب، مدیرعامل انجمن تالاسمی ایران، با توجه به روزهای جنگی که گذشت، در صحبت‌هایش مردم را به اهدای خون دعوت می‌کند و برای «شرق» توضیح می‌دهد: «بیماران تالاسمی جزء معدود بیماران خاص هستند که باید به صورت مداوم و منظم و تا سه هفته یک بار برای دریافت خون به بیمارستان‌ها مراجعه کنند. در تمام روزهای جنگ مراکز مشخصی که اعلام کرده بودیم، این خدمات را به بیماران ارائه دادند. به‌ویژه مراکزی که در شمال کشور هستند، چون جمعیت بالایی از تهران به این مناطق سفر کرده بودند، برای همین خدمات در این مناطق را افزایش دادیم.» او ادامه می‌دهد: «موضوع دیگر اهدای خون است که با وجود جنگ و خسارت به ۲۹۰ مرکز درمانی، باز هم مردم برای اهدای خون در مراکز درمانی حاضر شدند. حتی در سیستان‌وبلوچستان که بیشتر روزهای سال کمبود خون داشتیم، در این روزها آنجا هم کمبود خون جدی وجود نداشت. از طرفی بیماران ما باید از دارو هم استفاده کنند؛ از سه ماه قبل وزارت بهداشت هماهنگی‌های خوبی انجام داده بود که داروهای ساخت داخل مورد نیاز را برای یک سال آینده به شرکت‌های توزیع داده بود. حتی در بحث واردات هم چند قلم داروی تزریقی وارداتی به دست‌مان رسید که دو تا از آن چند روز قبل از جنگ و یکی از آنها در همین روزهای جنگ به شکل زمینی از مرزهای کشور وارد شد. همین‌ها نیاز بیماران کشور را تا شش ماه آینده تأمین خواهد کرد.» به همه اینها عرب تأکید می‌کند که مشکل آنها فقط یک داروی خوراکی است که شرکت سوئیسی باید آن را تأمین

کند. او در پاسخ به خانواده‌های دارای بیمار تالاسمی که هنوز در سفر به سر می‌برند، توضیح می‌دهد: «این روزها هر خانواده‌ای که بیمار تالاسمی دارد، به هر نقطه از کشور که سفر می‌کند، باید از همکاران ما در مراکز مختلف استانی برای پیداکردن مرکز درمانی نزدیک‌شان سؤال کنند. ممکن است در شهری به دلیل تعداد کم بیمار تالاسمی تنها یک بخش کوچک برای این بیماران وجود داشته باشد و در استان دیگر این تعداد بیشتر باشد. این را هم در نظر بگیرید که ما بدسلطگی‌هایی در این موارد داشتیم؛ مثلاً در یکی از استان‌ها، به بیمارانی که از تهران رفته بودند، خدمات نمی‌دادند، درحالی‌که اصلاً حق چنین کاری را ندارند. این موارد مربوط به رفتار شخص است و ارتباطی با قواعد کلی سیستم درمان ندارد. با این حال اگر خانواده بیماران برای دریافت خدمات در این روزها با مشکل روبه‌رو شدند، با شماره ۸۸۹۱۸۵۸۸ دفتر مرکزی از هشت صبح تا پنج عصر تماس بگیرند تا همکاران ما آنها را راهنمایی کنند». با وجود نگرانی‌ها از حملات موشکی به مراکز حمایتی بیماران، اوایل فروردین خبر رسید که مرکز دیالیز کرج تخریب شده است؛ این اتفاق در زمان موشکیارن محدوده انبار نفت فردیس رخ داد که منجر به آتش‌سوزی گسترده در این مرکز شد.

کمبود ۳ داروی مهم بیماران هموفیلی

اما موضوع محدود به بیماران تالاسمی نمی‌شود؛ بیماران هموفیلی هم در این مدت و حتی قبل از جنگ، با کمبود برخی داروهایشان مواجه بودند. احمد قوبدل، عضو مجمع عمومی کانون هموفیلی ایران، به «شرق» می‌گوید: در دوره جنگ اخیر بیماران هموفیلی برای تهیه داروهای خود با مشکل مواجه نبودند، اما مسئله کمبود برخی از داروهاست که در این دوره تشدید شد و زمانی که درخواست کمک‌های بین‌المللی کردند، گفتند که امکان ارسال دارو وجود ندارد. او در توضیح بیشتر می‌گوید: «مشکلی که وجود دارد، این نظر تحریم‌هاست؛ تحریمی است که برای اعتبارنامه یا همان ال‌سی بانک‌ها ایجاد و منجر شده واریزی نتواند انجام شود». آن‌طور که قوبدل می‌گوید، در حال حاضر سه داروی هیومیت، فیرینوزن و فاکتور ۱۳ است؛ داروی هیومیت برای بیمارانی است که مبتلا به ون‌ویلبراند هستند. این بیماری بر اثر اختلال ژنتیکی ایجاد و منجر به خون‌ریزی و لخته‌شدن خون می‌شود: «این داروها آن‌قدر حیاتی است که جایگزین‌شان فقط داروهای است که به صورت غیرکنسرتاره خونی تهیه می‌شود و از طریق پلاسما به دست می‌آید؛ بنابراین سازمان انتقال خون می‌تواند نقش زیادی داشته باشد. البته در این مدت حمایت مردم برای اهدای خون بسیار بالا بوده، اما نکته اینجاست که این داروها فقط برای زنده نگه‌داشتن بیماران است و سلامتی آنها را حفظ نمی‌کند.» به گفته قوبدل، در میان تمام استان‌ها، بیماران سیستان‌وبلوچستان بیشترین نیاز را به فاکتور ۱۳ دارند که حتی در جهان بالاترین نیاز را دارند: «اگر در جهان آمار بیمارانی که نیاز به فاکتور ۱۳ دارند، دورقی باشد، استان سیستان‌وبلوچستان بیش از ۸۰۰ تا ۹۰۰ نفر بیمار دارد، درحالی‌که چندین‌ماه است یک عدد هم از این‌ها دارو پیدا نمی‌شود. این بیماران بیشترین مخاطره را برای خون‌ریزی مغزی دارند و قرارگرفتن در شرایط جنگ و استرس ناشی از آن، این موضوع را تشدید می‌کند.» براساس اعلام او، از فدراسیون جهانی هموفیلی درخواست شد تا این دارو را با توجه به شرایط ایران، سریع‌تر بفرستند، اما آنها جز واژه «متاقیم»، پاسخ دیگری ندادند: «بیشترین سرمایه و پشتیبانی از این فدراسیون از سوی کشورهای اروپایی انجام می‌شود و آنها عملاً از کمک به ایران خودداری کردند. یک باور نادرست وجود دارد که می‌گویند دارو تحریم نیست، درحالی‌که این‌طور نیست؛ شاید خود دارو تحریم نباشد ولی برای خرید دارو باید پول جابه‌جا کرد، اما راه ارتباطی بانکی به دلیل تحریم‌ها بسته شده است. وقتی واردات دارو را پیگیری می‌کنیم، می‌گویند به کجا بفرستیم؛ یا از ما می‌خواهند که ما برای بیمارستان‌ها پرسنل سازمانی را که قرار است برایش این داروها فرستاده شود، بدھیم تا آنها چک کنند و ببینند که آنها در فهرست تحریمی‌ها قرار دارند یا خیر.» او ادامه می‌دهد: «ما اعلام کردیم براساس مقرارت جنگی، این داروها را باید تحویل صلیب سرخ

بین‌المللی بدهند و از طریق هلال‌احمر، این داروها به دست‌ما برسد. ما پیش‌تر نگرانی‌مان برای فاکتور ۱۳ است، اما متأسفانه هنوز چیزی برای ما نفرستاده‌اند.» به گفته قوبدل، در ایران دو تولیدکننده فاکتور هشت در تهران و مشهد وجود دارد که در حال حاضر مشغول فعالیت هستند: «نگرانی ما از بابت موشکیارن کارخانه‌های تولید دارو بود. هر بار که خبر موشکیارن می‌رسید، می‌ترسیدیم کندک کارخانه‌های تولید داروی بیماران هموفیلی را هدف قرار داده باشند. البته فاکتور هفت را هم تولیدکنندگان داخلی تولید می‌کنند.»

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۲۲۶/۱۶۰۳۱۰۶/۱۴۰۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بالاعمراض متقاضی آقای میثم اقبالی فرزند احمد بشماره شناسنامه ۲۱۰۲۰/۲۰ مترمربع پلاک ۶۸۷ فرعی از ۸ اصلی بخش ۲ واقع در کلیوی کلا خریداری از مالک رسمی ، آقای سید تقی نبوی محرز گردیده است .لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدینصورت در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد
م.الف ۲۱۴۹۷۳۲
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۲
تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۶

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۲۵۷۰/۱۶۰۳۱۰۶/۱۴۰۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بالاعمراض متقاضی خلم محترم اسدیان فرزند حسین بشماره شناسنامه ۱۰۰۰/۲۰ مترمربع مشاع آن وقف می باشد به مساحت ۱۴ / ۱۵۲ مترمربع پلاک ۹۱۷ فرعی از ۴۵ اصلی بخش ۱۰ واقع در خشت سر خریداری از مالک رسمی ، آقای حسین اسدیان محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدینصورت در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد
م.الف ۲۱۴۹۷۶۱
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۲
تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۶

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۲۵۷۰/۱۶۰۳۱۰۶/۱۴۰۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بالاعمراض متقاضی ختم محترم اسدیان فرزند حسین بشماره شناسنامه ۱۰۰۰/سیر صادره از محمودآباد شناسک یک قطعه زمین مزروعی با کاربری رزاسی که میزان ۳۰ سیر از ۲۴ عرصه مشاع آن وقف می باشد به مساحت ۱۴ / ۱۵۲ مترمربع پلاک ۹۱۷ فرعی از ۴۵ اصلی بخش ۱۰ واقع در خشت سر خریداری از مالک رسمی ، آقای حسین اسدیان محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدینصورت در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد
م.الف ۲۱۴۹۷۶۱
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۲
تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۶

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۲۵۷۰/۱۶۰۳۱۰۶/۱۴۰۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بالاعمراض متقاضی ختم محترم اسدیان فرزند حسین بشماره شناسنامه ۱۰۰۰/سیر صادره از محمودآباد شناسک یک قطعه زمین مزروعی با کاربری رزاسی که میزان ۳۰ سیر از ۲۴ عرصه مشاع آن وقف می باشد به مساحت ۱۴ / ۱۵۲ مترمربع پلاک ۹۱۷ فرعی از ۴۵ اصلی بخش ۱۰ واقع در خشت سر خریداری از مالک رسمی ، آقای حسین اسدیان محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدینصورت در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد
م.الف ۲۱۴۹۷۶۱
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۲
تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۶

خبرخوان

آسیب به ۳ بیمارستان روان‌پزشکی

اسپنا: رئیس بیمارستان روزبه درباره آسیب به بیمارستان‌های روان‌پزشکی گفت: «سه بیمارستان روان‌پزشکی در جریان جنگ ۱۲روزه و جنگ تحمیلی سوم آسیب دیده‌اند». امیرحسین جعفری درباره آسیب‌های نهادهای اجتماعی و خدمت‌رسان گفت: «بسیاری از نهادهای اجتماعی و خدمت‌رسان در جریان جنگ تحمیلی رمضان دچار آسیب شدند که یکی از این آسیب‌ها به بیمارستان روان‌پزشکی روزبه وارد شد». او با بیان اینکه آسیب به بیمارستان‌های روان‌پزشکی به جنگ رمضان محدود نمی‌شود، افزود: «بیمارستان‌های روان‌پزشکی نه‌تنها در جنگ رمضان، بلکه در جنگ ۱۲روزه نیز آسیب دیدند. بیمارستان روان‌پزشکی فارابی کرمانشاه در جریان جنگ ۱۲روزه آسیب دید». رئیس بیمارستان روزبه ادامه داد: «دو بیمارستان روان‌پزشکی «روزبه» و «دل‌آرام سینا» نیز در جنگ تحمیلی رمضان دچار خسارت شدند.»

پرداخت اجاره ۴۰میلیونی به جنگ‌زده‌ها

ایلنا: یکی از اعضای شورای شهر خیر داد: «به آسیب‌دیدگان ودیعه مسکن و اجاره‌بها پرداخت می‌کنیم». براساس اعلام محمد آقامیری، شورای شهر مصوب کرد شهرداری به افراد آسیب‌دیده از جنگ، دو میلیارد تومان ودیعه مسکن پرداخت کند. او ادامه داد: «علاوه بر ودیعه، اجاره‌بها نیز تا سقف ۴۰میلیون تومان در نظر گرفته شده است». براساس اعلام او، خانه‌هایی که آسیب جزئی دیده‌اند، مانند شکستن شیشه، در و پنجره، در حال بازسازی هستند و بازسازی خانه‌هایی که آسیب بیشتری دیده‌اند نیز به‌زودی آغاز می‌شود. در حال حاضر هم افراد آسیب‌دیده در هتل‌ها اسکان داده شده‌اند.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۲۲۶/۱۶۰۳۱۰۶/۱۴۰۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بالاعمراض متقاضی ختم زینب رنجبر فرزند اصغر بشماره شناسنامه ۱۸/۲۰ صادره از اصل شناسک یک قطعه زمین مزروعی با کاربری کشاورزی به مساحت ۲۰۰/۲۰ مترمربع پلاک ۶۸۷ فرعی از ۸ اصلی بخش ۲ واقع در کلیوی کلا خریداری از مالک رسمی ، آقای سید تقی نبوی محرز گردیده است .لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدینصورت در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد
م.الف ۲۱۴۹۷۳۲
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۲
تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۶

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۲۲۲/۱۶۰۳۱۰۶/۱۴۰۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بالاعمراض متقاضی ختم فرزند سید مجتبی بشماره شناسنامه ۱۹۹۵۳/۲۱۲۰ صادره از اصل شناسک یک قطعه زمین مزروعی با کاربری کشاورزی به مساحت ۲۱۲/۶۵ مترمربع پلاک ۶۸۶ فرعی از ۸ اصلی بخش ۲ واقع در کلیوی کلا خریداری از مالک رسمی ، آقای سید تقی نبوی محرز گردیده است .لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراضی خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم بدینصی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد
م.الف ۲۱۴۹۷۳۲
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۲
تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۶

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۲۵۷۰/۱۶۰۳۱۰۶/۱۴۰۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بالاعمراض متقاضی ختم محترم اسدیان فرزند حسین بشماره شناسنامه ۱۰۰۰/سیر صادره از محمودآباد شناسک یک قطعه زمین مزروعی با کاربری رزاسی که میزان ۳۰ سیر از ۲۴ عرصه مشاع آن وقف می باشد به مساحت ۱۴ / ۱۵۲ مترمربع پلاک ۹۱۷ فرعی از ۴۵ اصلی بخش ۱۰ واقع در خشت سر خریداری از مالک رسمی ، آقای حسین اسدیان محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدینصورت در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد
م.الف ۲۱۴۹۷۶۱
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۲
تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۶

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۲۵۷۰/۱۶۰۳۱۰۶/۱۴۰۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بالاعمراض متقاضی ختم محترم اسدیان فرزند حسین بشماره شناسنامه ۱۰۰۰/سیر صادره از محمودآباد شناسک یک قطعه زمین مزروعی با کاربری رزاسی که میزان ۳۰ سیر از ۲۴ عرصه مشاع آن وقف می باشد به مساحت ۱۴ / ۱۵۲ مترمربع پلاک ۹۱۷ فرعی از ۴۵ اصلی بخش ۱۰ واقع در خشت سر خریداری از مالک رسمی ، آقای حسین اسدیان محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدینصورت در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد
م.الف ۲۱۴۹۷۶۱
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۲
تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۶

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۲۵۷۰/۱۶۰۳۱۰۶/۱۴۰۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک محمودآباد تصرفات مالکانه بالاعمراض متقاضی ختم محترم اسدیان فرزند حسین بشماره شناسنامه ۱۰۰۰/سیر صادره از محمودآباد شناسک یک قطعه زمین مزروعی با کاربری رزاسی که میزان ۳۰ سیر از ۲۴ عرصه مشاع آن وقف می باشد به مساحت ۱۴ / ۱۵۲ مترمربع پلاک ۹۱۷ فرعی از ۴۵ اصلی بخش ۱۰ واقع در خشت سر خریداری از مالک رسمی ، آقای حسین اسدیان محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدینصورت در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد
م.الف ۲۱۴۹۷۶۱
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۱/۲۲
تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۰۶